

VLISSINGSCH

COURANT.

Zaterdag

5 Februarij.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Dondrags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is f 2,25, en franco per post f 2,50. De Advertentien chooren op, ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van tot 6 regels, is f 1,20, en voor Inderen regel daarboven 20 ct. behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

PUBLICATIE.
VERMEESTER en WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN.
Het is ingekomen en op beden ter invordering aan den Ontvanger der Directe Belastingen alhier is verzonden, door Zijne Excellentie den Heere Staatsraad Gouverneur der Provincie executoir verklaarde kohlieren der Grondbeating op de gebouwde en ongebouwde Eigendommen in de Stad, over de dienst van 1840; en noodigen de daarop oorkomende belastingsschuldigen bij deze uit, om de sommen daarvoor zij bij die kohlieren zijn aangeslagen, binnen de bij de wet bepaalde termijnen in handen van voornoemde Ontvanger te voldoen.
En opdat niemand hiervan enkundig zij, zal deze worden gekundigd en aangeplakt, ter plaatse waar zulks gebruikelijk te geschieden is, medegaders in de Stads-Courant geplaatst.
VLISSINGEN, den 11. Februarij 1840.
Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME,
Ter ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaria.

alle hare traden, het eenigste legaat, dat Frankrijks Koningin aan hare vaderlijke vriendin, Mevrouw de Hertogin, kon vernemen, toen zij het schavot beklom.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 10. Februarij. Het is bekend, dat er sedert lang te Vlissingen eene commissie is zamengesteld, welke zich bezig houdt met de oprigting, zoo mogelijk, van een gedenkteeken, gewijd aan de nagedachtenis van den onsterfelijken Admiraal de Ruiter, en dat zij, eer tot de verwezenlijking van dit ontwerp te kunnen overgaan, wachtte, dat er eene toereikende som tot dat doel was bijeengegaard. Thans verneemt men, dat Z. K. H. de Prins van Oranje, kennis bekomen hebbende van de oorzaak, welke de uitvoering van dit roemrijk gedenkteeken tegenbield, dadelijk aan de commissie eene som van vijftien honderd gulden heeft doen toekomen. Door deze edelmoedige aanbieding van Z. K. H. wordt de moeilijkheid opgeheven, die de vervulling van een zoo nationaal verlangen in den weg stond.

Bij een dezer dagen genomen koninklijk besluit zijn eenige veranderingen daargesteld, met betrekking tot het wapen der kavallerie. Ter bevestiging van nog meerdere bevestiging, zullen de regementen kuirassiers, huzaren en lanciers worden afgeschaft, en daaraan regementen dragonders worden gevormd; zoodat in het vervolg het wapen der kavallerie uit zes regementen dragonders zal bestaan. Bij het zelfde besluit is bepaald, dat die verandering eerst dan zal plaats hebben, naarmate de voorhanden zijnde equipementstukken zullen zijn verbruikt.

ROTTERDAM, den 12. Februarij. Men verneemt dat het Schoolbestuur alhier, door de milde ondersteuning der Stedelijke Regering, in staat gesteld is om eene tweede kleine kinderen bewaarschool tot stand te brengen; geheel gelijk in doel en inrigting aan die in Boschhoek gevestigd, en desgelijks voor 200 a 300 kinderen geschikt. Zij is dezer dagen in een luchtig lokaal, voorzien van eene ruime speelschool, gelegen op het Kwakernaat, opengeseld geworden.

Gemengde Berigten.

De tyfus-ziekte sleept te Weenen veel menschen ten grave. — De Grieksche zamenzwering heeft zich ook tot op de Ionische eilanden uitgestrekt. — De bevolking van Berlijn bedraagt 271,986 zielen, zijnde 572 meer dan in 1838. — Het groot consistorie te Rome is tot nadere aanschrijving uitgesteld. — Er is een plan om den Rijnval bij Schaffhausen, bevaarbaar te maken. — In Albanie duren de onlusten voort. — Op nieuw hebben zich sporen vertoond van hervatting der zeerooverij door de bewoners der kusten van Algiers. — Te Parijs loopt het gerucht dat Ibrahim met zijne Egyptenaars eene voortwaartsche beweging had gemaakt. — De commissie belast met de dotatie voor den Hertog van Nemours heeft nog geen besluit kunnen nemen. — De Fr. Reg. laat sedert eenige dagen de voorbereidselen tot versterking der zeevaart met verduubelden ijver voortzetten. — De Heer Guizot is tot Fr. Ambassadeur in Engeland benoemd. — De oopst op Java heeft een bijzonder gunstigen uitlag. — Een landbouwer te Kloosterhuren (Groningen), heeft eenen wagen uitgevonden welke zonder stoom en zonder paarden wordt voortgestuwd. — De maskerade te Leyden heeft den 8. dezer met veel luister plaats gehad, en is naar wensch afgeploopen.

Mengelingen.

Over de hedendaagsche Slavernij.

(VAN DEN ABT DE LA MENNAIS.)

III.

Verlangt de Abt met te groote onstuimigheid het algemeene heil der menschheid te bevorderen, voert hem zijne geestdrijft voor deze zaak zóóver, van tot middelen aan te sporen, welke aanwending meer ongeluk dan geluk, meer achteruitgang dan vooruitgang zou ten gevolge hebben, — wij moeten ons daarover niet al te zeer verwonderen. Het gadeslaan der egoïsten welke, in stede van voor het heil van an-

deren te werken, anderen voor hun heil willen laten arbeiden, opdat hun ik groot, rijk en magtig worde, en, al het goede, het aangename der aarde aan zich trekkende, hetzelfde bezitte, geniete of verslinde, in het aangezicht van hen, aan welken slechts zorgen, ontbering, tranen en ellende voor hun aandeel aan de tafel des levens overig blijven; — het gadeslaan van zulke menschen, met staatkundige magt en invloed toegerust, om wat zij wenschen ook te kunnen verwezenlijken, gewis zoo iets moet voor een edel gemoed ondragelijk worden, moet hetzelfde in verontwaardiging doen ontvlammen, en maakt den wensch, om, door krachtige en afdoende middelen, daaraan een einde te maken, voor het minst verschoonlyk.

Behoeft men wel bijzondere groote moeite aan te wenden, om personen gewaar te worden, welke, met kolossale vermogens aan tijdelijke goederen bevoorrecht, dit als het middel beschouwen en aanwenden, om nog altijd rijker, nog magtiger, nog grooter en aanzienlijker te worden, dat is om het algemeene genot aan de goederen des levens van lieverdele te verminderen en het daarvan afgeknibbelde toe te voegen aan het reeds met genot overladene ik: — menschen die, vonden zij geene hinderpalen in de ook hier bestaande concurrentie, niet zouden rusten voor de geheele aarde hun eigendom ware en al het goede en aangename derzelve te hunner beschikking stond. Dat zou voor hen het toppunt van genot zijn, duizend miljoenen bodelaars, geheel afhankelijkke wezens aan hunne voeten te zien, en aan deze, naar wil en luim, AALMOEZEN te kunnen uitdeelen.

Let, in het klein, op de handeligen dezer soort van menschen. Het geven van aalmoezen aan eene diep genoeg vernederden natuurgenoet zal hun geene moeite kosten; zij zullen daarin zelfs willen uitmunten: maar het vormen van rechtskundige, door eigene middelen en krachten zich handhavende en vooruitstrevende leden der maatschappij, — dit zal bij hen groot bezwaar vinden, omdat zij elke poging daartoe beschouwen als eenen stap tot onafhankelijkheid, tot vermindering alzoo van hunne eigene magt, grootheid en aanzien, tot verkleining dier onmetelijke som van genot, naar welker vergroting gestadig voort te streven het doel van hun leven is.

De menschen van deze soort zijn de eigenlijke onverzettelijke tegenwerkers van het algemeene heil der menschheid. Zij willen met hunne zwakke hand het raderwerk doen stil staan, of in eene terugwerkende beweging brengen, — [in tegenoverstelling van hen die deszelfs bewegingen, in drift en ongeuld, willen verhaasten] van het groote, met een almachtige hand gewrochte werktuig tot verbetering veredeling en volmaking dier talloze leden van he uitgebreide geslacht van zedelijke en redelijke wezens, welker oefenschool deze aarde is.

Is het te verwonderen, dat zij, bij deze hunne magteloze pogingen, zoo menigmaal onder dat raderwerk zijn verpletterd geworden?

Maar die voorbeden, de lessen der geschiedenis, zij worden vergeeten of veracht. Altijd en onophoudelijk blijft de verfoeilijke zucht stand houden, om het meerendeel der redelijke bewoners dezer wereld heroofd te houden van hun evenredig aandeel in de meer edele en verhevene genietingen, welke daar gevonden worden; om, met weinigen, dat vels te bezitten en te genieten. Zelfs aan hen, welken, door eenen zamenloop van gelukkige omstandigheden, door den krachten wil van eenen goeden vorst, door de vereenigde pogingen van edele menschen vrienden, de vatbaarheid is ten deel geworden, om, zonder misbruik, zonder onmatigheid, mede te genieten van het betere des levens, zelfs aan hen poogt men dit te onthouden, of, waar zij het reeds bezitten, door slinksche middelen en wegen afhandig te maken; hen, kon het zijn, weder neder te ploffen in den pool der ontbering, der verdrukking, der afhankelijkheid, der dienstbaarheid, der slavernij. (*)

(*) Wij kennen onder de klasse der rijken en aanzienlij-

Nieuwstijdingen.

ENGELAND.

LONDEN, den 9. Februarij. Z. K. H. Prins Albert is op het paleis van Buckingham aangekomen met luid gejuich begroet door eene menigte lieken van aanzien, die derwaarts gereden waren om Hoogstedenzelve te verwelkomen.

Hare Majesteit de Koningin heeft Z. K. H. Prins Albert van Saksen-Coburg benoemd tot den rang van Veld-Marschalek bij het leger, gaande zijne commissie in met den 8 Februarij van dit jaar.

De Koningin heeft Vrijdag namiddag de koninklijke kapel bezocht en hare goedkeuring betuigd voor de voorbereidselen die aldaar voor de viering van hare echtverbintenis gemaakt zijn.

De Juffers die bij den optogt der Koningin-Bruidee sleep van haren mantel moeten dragen, en die er gelegenheid der krooning een prachtige ring daarvoor ten geschenk ontvingen, zullen nu elk met eenen rijke doekspeld worden vereerd. Deze spelden tellen een vogel voor, waarvan het lijf geheel uit turquoisen bestaat, de oogen robijnen zijn en de bek van diamant is, de klauwen zijn van zuiver goud en rusten op zeer groote en kostbare parelen.

Het laat zich aanzien dat de illuminatie Maandag verschitterendst zijn zal, daar men overal daartoe installen ziet maken. Aan het Indisch-Huis, de Bank, Mansion House, Guildhall, het Postkantoor, de Ministerien en andere publieke gebouwen worden hiervoor geene kosten gespaard.

Tu Kensington zullen de kinderen der armen en ondagecholen op kosten der inwoners op roostleef, plumpudding en ale worden onthaald, en dergelijke feesten ook op andere plaatsen gegeven worden.

FRANKRIJK.

PARIS, den 10. Februarij. Onlangs kocht de Heer de L. het hôtel van Mevrouw de Hertogin de C., van welke dame het bekend is, dat zij miljoenen schats bezat. Dezer dagen werkten eenige arbeiders in den tuin van het hôtel, en groeven eenen warden koffer op. Het kon niet anders, of dat was een schat. De weggegloten koffer bevatte gewis iets anders dan goud, edele gesteenten of andere waarheden. Alle met de zaak bekende scharen sloemden den koffer; met naauwgezetheid vervult men de formaliteiten, welke in dat geval gebruikelijk zijn. Het plegtig uur is geslagen, weldra zal men den schat zien en bewonderen. De koffer wordt geopend; de nieuwsgierigheid neemt toe; de koffer bevat een kleiner kofferje; ook dat wordt geopend, en wat ontwaren de wijd geopende oogen, — het geraamte van eenen hond; achter een schaterend gelach poogt men zijne teleurstelling te verbergen, weldra verkeert dit lagchen in aandoening, want van des aanwezenden herinnert zich de geschiedenis van dit arme dier, het was de hond van Marie Antoinette, het eenigst gezelschap dier ongelukkige Vorstin in de gevangenis, de getuige van

Wat anders toch, deze menschen, [wij be- doelen de beschaaftde burgerklassen in eenen ge- civi- liseerden staat,] als met geweld teruggedrongen van allen invloed op de wetgeving, die hun lot en hunne tijdelijke belangen regelen moet?

Waarom kan als eenen hoop onwaardigen, ongeschik- ten en onvaren, voor ordelijkheid, rede en regt voor- gesteld — indien het niet is die begeerte om *over dat lot, om over die belangen*, naar willekeur te kunnen beschikken?

Daar, waar de door ons boven omschreven soort van menschen het gezag in handen heeft, hebben de hinnenlandsche staatkunde, de wetgeving, de instel- lingen in het algemeen de blijbare strekking, om slechts de magt en het welzijn der rijken en aan- zienlijken te verzekeren en te bevorderen, — het *algemeen belang van alle burgers* is hier geheel op den achtergrond geschoven. Blijft zoodanige orde van zaken langdurig stand houden, en komen er geene, gelukkige, van het gezag onafhankelijke om- standigheden de burgers te hulp, dan is de toekomst wiskundig zeker, dat men slechts twee klas- sen van bewoners in zoodanigen staat aantroft, — dat zij *een ryken en zeer armen*. Die tusschen deze beiden in stand, heeft men door zwane, on- evenredige lasten, door onthouding van alle meite- werking, om zich te handhaven, door verdrukkin- gen en extortien van allerlei aard, zoodanig ver- moed, en uitgeput, dat uiteindelijk zijn moed en hijnre verkracht zijn verlamd en hij eenigen moet met zijne plaats in te nemen in de talrijke rangen der minvermogenen en afhankelijkken. Is men hietoe gevoerd, dan schiet aan hem, die nog eenig ge- not, nog eenig aandeel van de groote tafel des le-vens erlangen wil, niets overig, dan zich te ver- schuilen onder de vleugelen der rijken en magti- gen, dat hij ophoude een zelfstandig mensch te zijn; en men geraakt dan tot dien staat van *burgerlijke en staatkundige slavernij*, door den Abt met zoo levendige kleuren omschreven.

Ontwaakt men nu in eenen staat of gewest de na- volgende handelingen, dan valt er niet aan te twi- felen, of daar bestaat eene strekking om eenen stand van zaken, als door ons omschreven, te doen plaats grijpen:

Dat alle invloed op de wetgeving zich bevindt in handen der rijken en aanzienlijken, met uitsluiting der nijverere, gebede burgerklassen, welke daardoor belet worden iets te veranderen of te verbeteren in de wetten of lasten, welke men haar oplegt; zoodat aan haar slechts lijdelijke onderwerping of openbare tegenstand overschieten.

Dat alle posten en bedieningen, waaraan enig ge- zag, eenig belangrijk voordeel of eer verbonden zijn, in handen komen der rijken en aanzienlijken, of van de zoodanigen, welke, zich onder hunne vleugelen verschuilende, of zich aan hen vastklemmende, zich tot hunne onderdanige vrienden gemaakt hebben.

Dat zoodanige posten en bedieningen zoo ruim mogelijk worden bezoldigd.

Dat de rijken en aanzienlijken hun vermogen bij voorkeur in grondbezittingen of buiten- of binnen- landsche schuldbrieven beleggen, zich onthoudende hunne kapitalen dienstbaar te maken aan de uit- breiding van handel en industrie, hetgeen aan den nijvereren burger gelegenheid geven zou, om, door inspanning zijner vermogens, tot meerdere welvaart en onafhankelijkheid te geraken.

Dat de belastingen, op de eerste, de noodzake- lijke behoeften des levens en die op de uitfor- ming der verschillende takken van nijverheid zoo hoog en zwaar mogelijk worden opgevoerd; en door- entegen andere middelen van bestaan, welke groote inkomsten opleveren, [men denke ft. v. aan de ren- ten van staatspapieren,] geheel onbelast blijven.

Dat men de locale takken van handel en nijve- rheid onderdrukt, door zich van buiten zooveel mo- gelijk de benoedigde behoeften aan te schaffen, of wel, zoo men zich van de plaatselijke nijverheid bedient, men het tot gewoonte maakt, deze *waren lang* naar betaling te doen wachten, — waardoor de vruchten der nijverheid *tot niets* worden terugge- bragt, en de gelegenheid, om door het tijdig gebruik kunnen maken van eerlijk verdiende sommen, zijn middel van bestaan uit te breiden, ten eenemale wordt afgesneden.

Dat eene vrijmoedige uiting zijner gevoelens, om- trent bestaande gebreken, als rebellie of poging daartoe wordt aangemerkt: dat hij, die iets dergelijks doet, wagen, zeker is van haat, toorn, miskenning en, waar het mogelijk is, vervolging te onderkennen.

Dat noch bekwaamheid, rechtschapenheid en ver- dienste, noch ervaring en oudere aanspraken, hem kunnen te stade komen, die niet zelf behoort tot, of zich niet onder de vleugelen bevindt van de door ons omschreven klasse van menschen.

Waar deze en meer andere handelingen, welke ons bestek ons niet toelaat alle te omschrijven, plaats

vinden, daar bestaat eene strekking, om het grootste deel der burgers van eenen staat te brengen tot volstrekte afhankelijkheid: tot datgene, wat de Abt *de la Mennais* beschrijft met de woorden: *burger- lijke en staatkundige slavernij*.

Waar nu de vriend zijner medemenschen, zulk eene strekking opmerkt, waar het gezigt, daarvan hem smartelijk grielt, of met verontwaardiging vervult, — wat zal hij zijne taak zijn? Zal hij den Abt navolgen en tot uitersten opwekken en aansporen? Geeststus. Hij, zal ja, de kwaal voor het algemeen bloot leggen, hij zal op het gevaar opmerkzaam maken, — want zelfs de overtuiging, dat de strekking van zekere soort van handelingen *ontdekt en algemeen bekend gaoorden is*, kan nut- tig zijn en tot omzigtigheid en meerdere beschei- denheid dringen. — Toch daar dit altijd ontoe- kend blijft zou, zal hij verder onderzoeken, tot welke hoogte van verlichting en verstandbeschaafing, tot welke mate van geschiktheid tot het uitoefenen van staatkundigen invloed *deze en die* klasse der burgers van zoodanigen staat gevorderd is, en, naar mate *dier* geschiktheid, zal hij zijne pogingen daar- heen doen strekken, dat zoodanige klasse *door het erlangen van een eigenrdig aandeel in den invloed op de wetgeving*, den waarborg bekomt tegen boven- malige en onoverredige lasten, tegen onderdrukking en tegen al die misbruiken, waartoe de baren om- schrevene egoistische beginselen, anders uit den aard der zaak leiden zouden.

Waar hij bevindt, dat de burgerij in het alge- meen, bij gemis aan genoegzame verlichting en be- scharing, nog geheel ongeschikt is, om met goed gevolg staatkundigen invloed uit te oefenen, zal hij zijne beste pogingen aanwenden, om, door haar een doelmatig onderwijs, te doen ten deel worden; haar zijn en vatbaar te maken voor de regelmatige uitoefening dier regten; en, in afwachting van dit tijdstip, zal hij inmiddels zijne krachten besteden, om door het bestrijden en ten toon stellen van alle willekeur en onderdrukking, van alle misbruik van het overwigt van rijkdom en verstand op armoede en onwetenschap, — het lot dezer laatste zooveel mo- gelijk te verzachten en dragelijk te maken. Maar *verder* te gaan, de onkunde met magt te wapenen, de woestheid en harstogten eener ontembare menigte in het stijfperk te brengen, moet door elk opregt vriend der menschheid worden afgekeurd en verwor- pen.

Onze lezers zullen waarschijnlijk, onder het na- gaan der bovenstaande beschouwingen, nu en dan aanleiding gevonden hebben tot het maken van toe- passingen ook op den staat van Nederland, in het bij- zonder; en wij willen dan ook geenszins ontkennen, dat ons *die* staat, in welks voorloop en welvaart wij zooveel reden hebben het hoogste belang te stellen, ons bij de behandeling van dit onderwerp meermalen voor den geest stond.

Ingezonden Stukken.

Dat onze geneskundige wetgeving veel te wen- schen overlaet, is iedereen deskundigen gebleken, en het gebrekkige van dezelve is duidelijk en krach- tig aangeleend door den Heer van Oordorp, in zijne *Adressen aan Z. M., aan de Staten-Generaal en aan de Gedeputeerde Staten van Zeeland*, over dit onderwerp.

Dat echter elke nieuwe verordening in die wet- geving nog geene verbetering is, is ons mede onlangs gebleken. Aan de verloskundigen is, door de burger- lijke regering, in het begin dezes jaars, eene groote tabel ter invulling te huis gezonden, waarin zij jaar- lijks van elke verlossing en dertelver gevolgen, in sommige gevallen tot vier weken na het kraambed, verstat moeten geven, en dat in zoo vele bijzon- derheden, dat het waarlijk noodzakelijk is, dat zij eene lijst van vragen en punten ter verantwoording, in den zak hebben, om zich in de kraamkamer, soms wel eene leemten, in staat te stellen om dit alles te huis op de tabel te brengen. Op vele van *die* vragen zou genoege aan te merken zijn, dan daartoe is het hier de plaats niet, dit behoort te huis in een geneskundig tijdschrift. Wij wilden hier aantonen, dat die nieuwe verordening moeilijk en soms onmogelijk is na te komen, dat zij tot geen doel kan leiden, dat zij onbillijk is, en eindelijk, dat zij zeer gemakkelijk ontduken kan worden.

1°. *Het is mogelijk en dikwijls onmogelijk aan die wet te voldoen.* Voor eerst kunnen onderscheidene vragen niet dan door de kraamvrouw of de huisge- nooten beantwoord worden, en hoe gebrekkig dit bij de onbeschaaftde menigte gaat, en hoe weinig staat men op hun verslag kan maken, weet ieder genes- heer. Er wordt daarenboven verondersteld, dat de vroedmeester altijd bij het begin van den arbeid geroepen wordt, of ten minste dat hij ingelicht kan worden, omtrent al hetgeen wat van den beginne af aan heeft plaats gehad. Geen van die beide gevallen

is echter waar. Ten tweede is het onmogelijk om met het horlogio in de hand bij eene barende vloed te zitten, en dit wordt letterlijk noodzakelijk te spoedig aflopende verlossingen, waar de vroedmeester wel iets anders te doen heeft, dan minuten tellen, en in het hoofd te houden.

2°. *De wet leidt tot geen doel.* Wat bedoelt men? Wij men eene statistische opgave van het tal en den aard der geboorten hebben? Maar in dien het met den besten wil en de meeste kunde wijs onmogelijk is, de tabel getrouw in te vullen hoe moet het, dan gaan wij onverschilligen, onwil- ligen en minkundigen?

Men bedenke, dat ieder verantwoord is, als hij de kolommen maar invult, en indien hij zich aan tastbare tegenstrijdigheden schuldig maakt, kan niemand hem betrappen op onnauwkeurigheid of het verzijgen van omstandigheden. Een statistie- maker zou wel onnoozel moeten zijn, zoo hij meent uit *die* opgaven zeker te kunnen weten, hoe v. kinders er b. v. in de eerste en hoeveel in de vierde, in Nederland geboren zijn, in het om- vroedmeesteren, hoe te gaan, en te beoordeelen? Men verwachten toch niet, dat hij zicthelfen zal ge- beschuldigen en aangeven, wanneer hij een on- lukkig geval heeft, waaromtrent hij zijne hand wijze niet gaarne aan een deskundige zou bloot le- gen. Indien hij geen, hem ongenegen, collega- getuige heeft gehad, zal hij, zoo als men spreekt zijn padje wel weten schoon te maken.

(Het vervolg hierna.)

MIDDELPRIJZEN.

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,
VAN DEN 13. FEBRUARIJ 1840.

De Nederlandsche Mude.	De Nederlandsche Mude.
N. Walcher Tarwe . . . 9.85	Boekweit . . . 1.50
N. Zeeuwache Tarwe . . . 9.40	Zeeuw. Groene Erwt . . . 1.50
Zeeuwache Rogge . . . 6.90	Idem Paardeboonen . . . 1.50
Noordbr. Rogge . . . 6.50	Idem Duivelboonen . . . 1.50
Winter Garst . . . 6.95	Koolzaad . . . 1.50
Zomer Garst . . . 5.80	Zomerzaad . . . 1.50
Walcher. Paardeboon . . . 5.25	Kanariizaad . . . 1.50
Idem Bruine Boonen . . . 10.50	Raap-Olie . . . 36.50 p.
Idem Witte Boonen . . . 8.00	Patent-Olie . . . 59.00 p.
Idem Witte Erwt . . . 8.00	Lijn-Olie . . . 35.00 p.
Idem Groene Erwt . . . 9.00	Lijnkoek . . . 10.00 per 100 st.
Haver . . . 5.00	Raapkoek . . . 00.00 a 0000 s.

Tarwenbrood het Ned. Pond 19 cent. Mastelbrood
cent. Roggenbrood 15 cent.

Seetijdingen.

VLISSINGEN, den 14. Februarij. Sedert den 12. deter, alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:
The Soko, T. Whitecom, van Londen; niet passagiers- stukgoederen; *Soladin*, G. Chase, van Virginien; met tabak; *Castine*, L. H. Muggenborch, van Bordeaux; met wijn.
Van Antwerpen zijn de Scheide afgekomen en van deze naar Zee gezeld:
La Reine, J. R. Jansen, naar Hull; met vlas; *Aspidon*, Viltory, naar Exeter; met schors; *Industrial*, L. D'hondt, naar Rio Janeiro, met stukgoederen.

Advertentien.

De Notaris D. UYTENHOOFEN zal, op Ma- dag den 17 Februarij 1840, des voormiddags ten uren, op het Strand aan het *Fort de Nolle*, pre- teren te Verkoop: Eene partij PLANKEN, INHOUTEN, BALKEN, BUIKSTUKKEN, BRANDHOUT, wat meer zal worden geveld. Intusschen dage- op de plaats zelve uit de hand te koop.

VERKOOPING te Vlissingen, in
Societiet *La Belle Alliance*, aan de
ren Brug, Wijk C. No. 2, op Dins-
den 3 Maart 1840, des namiddags om 3 uren,
overstaan van den Notaris ABRAHAM VAN DE
SWALME, van de navolgende HUIZEN en
VEN, alle staande binnen gemelde Stad, als:
1°. Een HUIS en ERVE op de Oostzijde van
Oude Haven, Wijk H. No. 124, Kad-
sectie E. No. 461, bewoond bij Marin
BOURICIUS;
2°. Een HUIS en ERVE als voren, Wijk
No. 128, Kadaster Sectie E. No. 463,
woond bij den Heer VAN HEEL;
en 3°. Een HUIS en ERVE in het Groen-
Wijk H. No. 1, Kadaster Sectie E. No. 463,
bewoond bij den Heer C. DE RUYT.
Gemelde Huiizen zijn twee dagen vóór de
koopdag te zien, en inmiddels uit de hand
te bevragen ten Kantore van gemelde Notaris.

NB. NB. Wegens bekome schade aan
NB. STOOMJAGT, bestemd voor de
in het Bruttore tusschen de Steden ROT-
DAM en MIDDELBURG, zal deze dienst
dore bekendmaking, geen voortgang hebben.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWAL